

Arrest

nr. 279 932 van 9 november 2022
in de zaken RvV X / XI en RvV X / XI

Inzake: 1. X
2. X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. LOOBUYCK
Langestraat 46/1
8000 BRUGGE

tegen:

de adjunct-commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XI^{de} KAMER,

Gezien de verzoekschriften die X en X, die verklaren van Salvadoraanse nationaliteit te zijn, op 27 mei 2022 hebben ingediend tegen de beslissingen van de adjunct-commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 12 mei 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de administratieve dossiers.

Gelet op de beschikkingen van 5 september 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 10 oktober 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. WILLAERT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partijen en hun advocaat H. VAN NIJVERSEEL *loco* advocaat A. LOOBUYCK en van attaché I. SNEYERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaken

1.1. Verzoekster in de zaak nr. X en verzoekster in de zaak nr. X, die verklaren van Salvadoraanse nationaliteit te zijn, komen volgens hun verklaringen op 5 maart 2020 België binnen met een paspoort en verzoeken op 11 maart 2020 om internationale bescherming. Op 26 april 2021 neemt de adjunct-commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de adjunct-commissaris-generaal) ten aanzien van elk van hen een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Bij arresten nrs. X en X van 8 oktober 2021, in hoofde van respectievelijk eerste en tweede verzoekster, bevestigt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) deze weigeringsbeslissingen.

1.2. Op 10 december 2021 dienen de verzoekende partijen, zonder België te hebben verlaten, elk een tweede verzoek om internationale bescherming in. Op 12 mei 2022 neemt de adjunct-commissaris-generaal ten aanzien van elk van hen een beslissing houdende een niet-ontvankelijk verzoek (volgend verzoek). Dit zijn de thans bestreden beslissingen, die de volgende dag aan de verzoekende partijen aangetekend worden verzonden.

De eerste bestreden beslissing, die ten aanzien van eerste verzoekster wordt genomen, luidt als volgt:

“(…)

A. Feitenrelaas

Op 11 maart 2020 diende u voor de eerste keer in België een verzoek om internationale bescherming in.

U hebt de Salvadoraanse nationaliteit en werd op 21 april 1996 geboren te San Salvador, El Salvador. Sinds uw geboorte woonde u samen met uw moeder, A(...) M(...) Z(...) M(...) (DVZ (...), CGVS (...)), in haar huis in San Marcos in het departement San Salvador. De laatste twee maanden voor uw vertrek uit het land verbleef u bij uw nonkel E(...) Z(...) in Metapan in het departement Santa Ana. Tot u bij uw nonkel ging verblijven studeerde u marketing aan de universiteit Doctor Jose Matias Delgado in San Salvador, uw moeder was werkzaam in een call center. Jullie financiële situatie was stabiel en jullie hadden nooit eerder problemen met de bendes in jullie land.

Op 23 december 2019, toen uw moeder terugkeerde van haar werk, werd ze aangesproken door een buurvrouw die haar vertelde dat ze waakzaam moest zijn over u. De lokale bendes waren immers bezig met het rekruteren van jonge mensen. Uw moeder was verbaasd omdat ze nog nooit met die vrouw sprak maar nam het nieuws ter harte. Toen ze thuiskwam vertelde ze u wat er gebeurd was en zei ze dat u voorzichtig moest zijn.

Op 21 januari 2020 kwam u rond 11 uur in de ochtend terug van de universiteit. Toen u van de bus stapte werd u benaderd door een jongeman die u zei dat hij tot de mara salvatrucha (MS) behoorde en u een tattoo van de MS liet zien. Hij dwong u met hem mee te gaan naar een winkel in de buurt om daar de renta te innen. Het bendelid bleef op een hoek staan en dwong u de winkelluitbaatster te benaderen om naar het geld van El Chino te vragen. Terwijl u dat deed nam het bendelid foto's van u die hij u daarna liet zien. Hij zei dat hij ze naar zijn baas ging sturen. Hij voegde er nog aan toe dat u de ideale persoon was om het geld op te halen van die zone en dat u hem vanaf toen elke dag kon helpen. U zei dat u niet wilde waarop het bendelid zei dat als u zich niet zou gedragen ze u en uw familie zouden vermoorden. De volgende ochtend om 11 uur zou u opnieuw klaar moeten staan. Hierna ging u naar huis en belde u meteen uw moeder. Uw moeder probeerde u te kalmeren en zei dat ze een oplossing zou zoeken. Toen ze thuiskwam van haar werk bespraken jullie heel de situatie en beslisten jullie de volgende ochtend het huis te verlaten.

De dag erna ging u zich uitschrijven aan de universiteit waar uw nonkel u kwam ophalen om u mee te nemen naar Metapan. Uw moeder ging bij een vriendin verblijven. Op 30 januari 2020 ging uw moeder klacht indienen bij de politie. De dagen daarna zocht ze naar oplossingen en kwam ze op het idee om het land te verlaten.

Op 8 februari 2020 had uw moeder nog telefonisch contact met een ex-collega die ook in jullie colonia woonde. Die wist haar te zeggen dat ze via roddels vernomen had dat de bendeleden op zoek waren naar u. Een week later kocht uw moeder de vliegtickets naar België.

Op 4 maart 2020 namen jullie het vliegtuig van El Salvador naar Spanje en van Spanje naar België waar jullie op 11 maart 2020 bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) een eerste verzoek om internationale bescherming indienden.

Ter staving van uw eerste verzoek legde u volgende documenten neer: uw internationaal paspoort, uw nationale identiteitskaart (DUI), een aanklacht die u indiende bij de politie, een persartikel over de algemene situatie in El Salvador, een foto van de poort voor jullie huis, een bewijs van goed gedrag en zeden, uw resultaten van de universiteit en een opmerking aangaande de notities van uw persoonlijk onderhoud.

Uw moeder legde ter staving van haar eerste verzoek ook nog haar internationaal paspoort, haar DUI en een bewijs van goed gedrag en zeden voor, alsook jullie reisinfo, een attest van tewerkstelling en een opmerking aangaande de notities van haar persoonlijk onderhoud.

Op 26 april 2021 werden de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus u door het CGVS geweigerd omwille van het ongeloofwaardig karakter van uw vluchtmotieven. U ging tegen deze beslissing in beroep op 28 mei 2021. Op 8 oktober 2021 bevestigde de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (de Raad) in zijn arrest RvV 261 895 de beoordeling en beslissing van het Commissariaat-generaal (CGVS). U ging niet in cassatieberoep tegen het arrest van de Raad.

Zonder België te hebben verlaten diende u op 10 december 2021 een tweede verzoek om internationale bescherming in. U verwees hierbij naar uw oorspronkelijke verklaringen. Voorts dient u een nieuw document in om uw eerdere verklaringen te onderbouwen. Het betreft een verklaring die bij de politie werd afgelegd door de eigenares van de winkel waar u gedwongen renta moest gaan ophalen. Daarnaast laat u weten dat u een sinds acht maanden een relatie hebt met uw Belgische vriend S(...) G(...) en dat u zwanger bent van jullie eerste kindje samen. Ter staving van uw tweede verzoek legt u volgende documenten neer: een verklaring afgelegd door de eigenares van de winkel bij de Salvadoraanse politie.

B. Motivering

Wat betreft de beoordeling in toepassing van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet, moet vooreerst worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal naar aanleiding van uw eerste verzoek om internationale bescherming géén bijzondere procedurele noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigen. Op grond van het geheel van de gegevens die actueel in uw administratief dossier voorhanden zijn, kan worden vastgesteld dat er zich géén bijkomende elementen aandienen noch door u worden aangereikt die hier een ander licht op werpen. Bijgevolg blijft de vorige beoordeling onverkort gelden en kan er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle gegevens in uw administratief dossier wordt uw tweede verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaard. In overeenstemming met artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een volgend verzoek bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, verklaart de commissaris-generaal het verzoek niet-ontvankelijk.

Uit het administratief dossier blijkt vooreerst dat u naar aanleiding van onderhavig verzoek geen bijkomende inhoudelijke verklaringen hebt afgelegd die betrekking hebben op uw eerste verzoek. U beperkt zich integendeel louter tot een verwijzing naar asielmotieven die u in het verleden hebt uiteengezet door aan te halen dat u niet naar El Salvador kan terugkeren omdat u nog steeds gevaar loopt omwille van de problemen die u aanhaalde in het kader van uw vorige verzoek (verklaring volgend verzoek, 10 februari 2022, punt 19). Het simpelweg opnieuw verwijzen naar iets dat in het verleden ongeloofwaardig werd bevonden, vormt geen nieuw element dat de kans op internationale bescherming in uw hoofde aanzienlijk groter maakt.

In het kader van uw tweede verzoek legt u een nieuw stuk voor dat uw eerdere verklaringen moet onderbouwen. Wat betreft de verklaring die werd afgelegd door de winkelierster waar u renta moest innen, wordt opgemerkt dat uit het document niet duidelijk kan worden opgemaakt wanneer de verklaring precies werd opgesteld. Dat er op een officieel document geen datum van opstellen vermeld zou staan, doet al afbreuk aan de bewijswaarde. Daarnaast zijn u en uw moeder tegenstrijdig over wanneer de verklaring werd opgesteld. Zo verklaart u zelf dat ze dateert van mei 2020 (verklaring volgend verzoek, 10 februari 2022, punt 16). Volgens de verklaring van uw moeder zou het document dan weer zijn opgesteld in augustus 2021 (verklaring volgend verzoek moeder, 10 februari 2022, punt 16). Het is dan ook opvallend dat jullie hieromtrent tegenstrijdige verklaringen afleggen. Mocht de verklaring dateren van augustus 2021 of zelfs van mei 2020 is het bovendien merkwaardig dat jullie ze niet zouden hebben voorgelegd op de zitting bij de Raad die plaatsvond op 24 september 2021. Hoe dan ook is het document louter gebaseerd op verklaringen van de winkelierster en is het bijgevolg onvoldoende bewijskrachtig om een eerdere beslissing tot ongeloofwaardigheid in uw verzoek te weerleggen.

Wat betreft uw relatie met S(...) G(...) (verklaring volgend verzoek, 10 februari 2022, punt 13) kan er begrip worden opgeworpen voor het feit dat u zich met uw partner in België wil vestigen, doch volstaat dit niet om te besluiten tot het bestaan van een nood aan internationale bescherming in uw hoofde omwille van uw persoonlijke situatie in El Salvador. Er dient te worden gewezen op het feit dat de procedure naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming er niet in ligt om het recht op eerbiediging van het gezinsleven te bevestigen, doch wel om na te gaan of betrokkene bescherming nodig heeft tegen mogelijke vervolgingen in het land van herkomst of gewoonlijk verblijf omwille van de in het Vluchtelingenverdrag van Genève vermelde gronden of ingevolge het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming in geval van een terugkeer ernaartoe. Het principe van "eenheid van familie" staat niet ingeschreven in het Vluchtelingenverdrag, noch in de criteria voor het bekomen van de vluchtelingenstatus of subsidiaire beschermingsstatus vervat in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Elk verzoek om internationale bescherming moet individueel worden onderzocht, waarbij onder andere rekening moet worden gehouden met de persoon van de verzoeker en de specifieke gegevens eigen aan elk dossier. De Vreemdelingenwet voorziet bovendien in de mogelijkheid tot gezinshereniging en in de mogelijkheid om langer dan drie maanden op het grondgebied te verblijven omwille van humanitaire redenen. U dient zich desgevallend dan ook tot de geëigende procedure te wenden om uw verblijf in België in regel te stellen op grond van uw gezinssituatie.

Voorts dient te worden opgemerkt dat er geen elementen aanwezig zijn om te concluderen dat u louter en alleen op basis van uw verblijf in het buitenland bij een terugkeer naar El Salvador in Vluchtelingrechtelijke zin vervolgd zal worden of een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een in artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet aangehaalde behandeling. U hebt overigens in dit verband zelf geen vrees aangehaald.

Het CGVS benadrukt vooreerst dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming in beginsel op de verzoeker zelf rust. Dit basisprincipe is wettelijk verankerd in artikel 48/6, eerste lid Vw. en wordt uitdrukkelijk erkend door het UNHCR (zie: UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, december 2011, § 196), het Hof van Justitie (HvJ, C-465/07, *Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie*, 2009 en HvJ, C-277/11, *M.M. t. Ierland*, 2012) en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM, *Saadi t. Italië*, nr. 37201/06, 28 februari 2008, § 129 en EHRM, *NA t. Verenigd Koninkrijk*, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 111). Het is derhalve in de eerste plaats uw verantwoordelijkheid en plicht om de gegevens te verstrekken die nodig zijn voor een correcte beoordeling van de feiten en omstandigheden waarop u zich beroept. Dit neemt niet weg dat het Commissariaat-generaal voor de bepaling van de relevante elementen van dat verzoek met de verzoeker dient samen te werken.

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, de COI Focus El Salvador: *Retour au pays après un épisode migratoire* van 13 juli 2021 (beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador._retour_au_pays_apres_un_episode_migratoire_20210713.pdf), blijkt dat de voorbije jaren tienduizenden Salvadoranen (gedwongen) terugkeerden naar hun land van herkomst, voornamelijk uit de Verenigde Staten en Mexico. Velen van hen keerden terug na een jarenlang verblijf in het buitenland. Het aantal terugkeerders was de voorbije jaren telkens in stijgende lijn. Uit cijfers van IOM van 2021 blijkt dat de meeste terugkeerders het gebrek aan economische mogelijkheden aangaven als de hoofdrede om te emigreren uit El Salvador. Vanuit België werden er sinds 2015 geen Salvadoranen gedwongen teruggeleid en keerden 304 personen vrijwillig terug naar El Salvador met behulp van IOM en de Dienst Vreemdelingenzaken. Aangezien Salvadoranen visumvrij naar Europa kunnen reizen, komen zij niet in aanmerking voor hulp bij hun re-integratie na terugkeer, op uitzonderingen na. Uit de informatie blijkt tevens dat er ter bevordering van de re-integratie van terugkeerders verschillende programma's en initiatieven aanwezig zijn en aangeboden worden door zowel de Salvadoraanse overheid als verschillende internationale organisaties. Wat betreft de veiligheidssituatie van terugkeerders is er geen systematische opvolging om hun veiligheid te garanderen en is de informatie hierover beperkt omwille van verschillende redenen.

Voorts stellen verschillende bronnen dat Salvadoranen die terugkeren vanuit het buitenland zich fundamenteel in dezelfde omstandigheden bevinden als degenen die niet emigreerden. Het enige verschil is dat een verblijf in het buitenland voor terugkeerders kan leiden tot afpersing door criminele bendes omdat zij beschouwd worden over financiële middelen te beschikken omwille van hun buitenlands verblijf. Hierbij dient bovendien te worden benadrukt dat uit de informatie van de COI Focus El Salvador: *Veiligheidssituatie* van 12 oktober 2020 (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador._veiligheidssituatie_20201012.pdf,

blijkt dat afpersing een alomtegenwoordig en wijdverspreid fenomeen is waarmee veel Salvadoranen te maken krijgen, ongeacht het beschikken over een migratieverleden. De loutere mogelijkheid om (al dan niet opnieuw) in aanraking te komen met afpersing bij een terugkeer volstaat niet om een reëel risico op het lopen van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet aan te tonen.

Uit de informatie blijkt aldus niet dat er sprake is van een situatie waarbij iedere Salvadoraan die terugkeert naar El Salvador louter omwille van zijn verblijf in het buitenland het risico loopt blootgesteld te worden aan vervolging, dan wel aan een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet kan aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in El Salvador werd de COI Focus El Salvador: Veiligheidssituatie van 12 oktober 2020 (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_veiligheidssituatie_20201012.pdf) en de "UNHCR Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from El Salvador" van maart 2016 (beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/56e706e94.html>) in rekening genomen. Uit deze informatie blijkt dat het geweld in El Salvador wijdverspreid is en wordt gepleegd door georganiseerde misdaadgroepen, de Salvadoraanse politie en de veiligheidsdiensten die hierbij burgers met een bepaald profiel viseren. Dit type geweld heeft bijgevolg geen uitstaan met artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

De georganiseerde misdaad is erg actief in El Salvador en het merendeel van de criminele activiteiten die in het land plaatsvinden is bende-gerelateerd. Het geweld wordt er gekenmerkt door gemeenschappelijke criminaliteit, zoals interne afrekeningen tussen georganiseerde misdaadgroepen, moorden, ontvoeringen, drugshandel, en afpersing. Dit gemeenschappelijk crimineel geweld kadert evenwel niet binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c) Vw., met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Bovendien blijkt uit de aard en/of de vorm waarin dit crimineel geweld plaatsvindt dat de slachtoffers van dit type geweld gevisieerd worden voor een welbepaalde reden of doel (bv. wraak, losgeld, macht, etc.). Het (crimineel) geweld in El Salvador is dan ook in wezen doelgericht, en niet willekeurig van aard.

Hoewel de situatie in El Salvador zeer precair is, blijkt nergens uit de informatie dat er actueel in El Salvador sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict waarbij de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met een of meer gewapende groeperingen of waarbij twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Er bestaan dus geen zwaarwegende gronden om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in El Salvador een reëel risico lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

Gelet op voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen of feiten aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke documenten.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk in de zin van artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig uw aandacht op het feit dat tegen deze beslissing een schorsend beroep kan worden ingediend overeenkomstig artikel 39/70, 1e lid van de Vreemdelingenwet. Dit beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 10 dagen na de kennisgeving van de beslissing.

Indien u zich echter op het ogenblik van uw aanvraag in een situatie van vasthouding of detentie bevond of ter beschikking was gesteld van de regering dient het beroep ingediend te worden binnen een termijn

van 5 dagen na de kennisgeving van de beslissing (artikel 39/57, § 1, 2e lid, 3° van de Vreemdelingenwet samen gelezen met artikel 74/8 of 74/9 van dezelfde wet).

Ik breng de minister en zijn gemachtigde ervan op de hoogte dat er, in het licht van de voorgaande vaststellingen en rekening houdend met alle relevante feiten in verband met de verzoeken om internationale bescherming van betrokkene en met het volledige administratieve dossier, geen element bestaat waaruit kan blijken dat een verwijdering of teruggedrijving van betrokkene naar zijn land van nationaliteit of van gewoonlijk verblijf het non-refoulementbeginsel zou schenden in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet."

De tweede bestreden beslissing, die ten aanzien van tweede verzoekster – i.e. de moeder van eerste verzoekster – wordt genomen, luidt als volgt:

"(...)

A. Feitenrelaas

Op 11 maart 2020 diende u voor de eerste keer in België een verzoek om internationale bescherming in.

U hebt de Salvadoraanse nationaliteit en werd op 9 juli 1968 geboren te San Salvador, El Salvador. Praktisch heel uw leven woonde u op hetzelfde adres in San Marcos in het departement San Salvador. Uw dochter, J(...) L(...) R(...) Z(...) (DVZ (...), CGVS (...)), woonde bij u op hetzelfde adres. De laatste twee maanden voor uw vertrek uit het land verbleef u bij een vriendin, uw dochter verbleef bij een nonkel in Metapan. In El Salvador was u werkzaam in een call center. Jullie financiële situatie was goed en jullie hadden nooit eerder problemen met de bendes in uw land.

Op 23 december 2019, toen u terugkeerde van uw werk, werd u aangesproken door een buurvrouw die u vertelde dat u waakzaam moest zijn over uw dochter. De lokale bendes waren immers bezig met het rekruteren van jonge mensen. U was verbaasd omdat u nog nooit met die vrouw sprak maar u nam het nieuws ter harte. Toen u thuiskwam vertelde u aan uw dochter wat er gebeurd was en zei u dat ze voorzichtig moest zijn.

Op 21 januari 2020 kwam uw dochter rond 11 uur in de ochtend terug van de universiteit. Toen ze van de bus stapte werd ze benaderd door een jonge man die haar vroeg welke bus hij kon nemen naar de technologische universiteit. Ze beantwoordde zijn vraag waarop hij haar zei dat hij tot de mara salvatrucha (MS) behoorde en haar een tattoo van MS liet zien. Hij dwong haar met hem mee te gaan naar een winkel in de buurt om daar de renta te innen. Het bendelid bleef op een hoek staan en dwong haar de winkeluitlaatster te benaderen om naar het geld van El Chino te vragen. Terwijl ze dat deed nam het bendelid foto's van haar die hij haar daarna liet zien. Hij zei dat hij ze naar zijn baas ging sturen. Hij voegde er nog aan toe dat uw dochter de ideale persoon was om het geld op te halen van die zone en dat ze hem vanaf toen elke dag kon helpen. Ze zei hem dat ze niet wilde waarop het bendelid zei dat als ze zich niet zou gedragen ze haar en haar familie zouden vermoorden. De volgende ochtend om 11 uur zou ze opnieuw klaar moeten staan. Hierna ging ze naar huis en belde ze u meteen op. U probeerde haar te kalmeren en zei dat u een oplossing zou zoeken. Toen u thuiskwam van uw werk bespraken jullie heel de situatie en beslisten jullie de volgende ochtend het huis te verlaten.

De dag erna ging uw dochter zich uitschrijven bij de universiteit waar haar nonkel haar kwam ophalen om haar mee te nemen naar Metapan. Zelf ging u bij een vriendin verblijven. Op 30 januari 2020 ging u klacht indienen bij de politie. De dagen daarna zocht u naar oplossingen en kwam u op het idee om het land te verlaten.

Op 8 februari 2020 had u nog telefonisch contact met een ex-collega die ook in jullie colonia woonde. Die wist u te zeggen dat ze via roddels vernomen had dat bendeleden op zoek waren naar uw dochter. Een week later kocht u de vliegtickets naar België.

Op 4 maart 2020 nam u samen met uw dochter het vliegtuig van El Salvador naar Spanje en van Spanje naar België waar jullie op 11 maart 2020 bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) een eerste verzoek om internationale bescherming indienden.

Ter staving van uw eerste verzoek legde u volgende documenten neer: uw internationaal paspoort, uw nationale identiteitskaart (DUI), een aanklacht die u indiende bij de politie, een persartikel over de algemene situatie in El Salvador, een foto van de poort voor jullie huis, een bewijs van goed gedrag en

zedes, reisinfo, een attest van tewerkstelling en een opmerking aangaande de notities van uw persoonlijk onderhoud.

Uw dochter legde ter staving van haar verzoek ook nog haar internationaal paspoort, haar DUI en een bewijs van goed gedrag en zeden voor alsook haar resultaten van de universiteit en een opmerking aangaande de notities van haar persoonlijk onderhoud.

Op 26 april 2021 werden de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus u door het CGVS geweigerd omwille van het ongeloofwaardig karakter van uw vluchtmotieven. U ging tegen deze beslissing in beroep op 28 mei 2021. Op 8 oktober 2021 bevestigde de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (de Raad) in zijn arrest RvV 261 896 de beoordeling en beslissing van het Commissariaat-generaal (CGVS). U ging niet in cassatieberoep tegen het arrest van de Raad.

Zonder België te hebben verlaten diende u op 10 december 2021 een tweede verzoek om internationale bescherming in. U verwees hierbij naar uw oorspronkelijke verklaringen. Voorts dient u een nieuw document in om uw eerdere verklaringen te onderbouwen. Het betreft een verklaring die bij de politie werd ingediend door de eigenares van de winkel waar uw dochter gedwongen renta moest gaan ophalen. Ter staving van uw tweede verzoek legt u volgende documenten neer: een verklaring ingediend door de eigenares van de winkel bij de Salvadoraanse politie.

B. Motivering

Wat betreft de beoordeling in toepassing van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet, moet vooreerst worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal naar aanleiding van uw eerste verzoek om internationale bescherming géén bijzondere procedurele noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigen. Op grond van het geheel van de gegevens die actueel in uw administratief dossier voorhanden zijn, kan worden vastgesteld dat er zich géén bijkomende elementen aandienen noch door u worden aangereikt die hier een ander licht op werpen. Bijgevolg blijft de vorige beoordeling onverkort gelden en kan er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle gegevens in uw administratief dossier wordt uw tweede verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaard. In overeenstemming met artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een volgend verzoek bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, verklaart de commissaris-generaal het verzoek niet-ontvankelijk.

Uit het administratief dossier blijkt vooreerst dat u naar aanleiding van onderhavig verzoek geen bijkomende inhoudelijke verklaringen hebt afgelegd die betrekking hebben op uw eerste verzoek. U beperkt zich integendeel louter tot een verwijzing naar asielmotieven die u in het verleden hebt uiteengezet door aan te halen dat u niet naar El Salvador kan terugkeren omdat u nog steeds gevaar loopt omwille van de problemen die u aanhaalde in het kader van uw vorige verzoek (verklaring volgend verzoek, 10 februari 2022, punt 19). Het simpelweg opnieuw verwijzen naar iets dat in het verleden ongeloofwaardig werd bevonden, vormt geen nieuw element dat de kans op internationale bescherming in uw hoofde aanzienlijk groter maakt.

In het kader van uw tweede verzoek legt u een nieuw stuk voor dat uw eerdere verklaringen moet onderbouwen. Wat betreft de verklaring die werd afgelegd door de winkelierster waar uw dochter renta moest innen, wordt opgemerkt dat uit het document niet duidelijk kan worden opgemaakt wanneer de verklaring precies werd opgesteld. Dat er op een officieel document geen datum van opstellen vermeld zou staan, doet al afbreuk aan de bewijswaarde. Daarnaast zijn u en uw dochter tegenstrijdig over wanneer de verklaring werd opgesteld. Zo verklaart uw dochter dat ze dateert van mei 2020 (verklaring volgend verzoek dochter, 10 februari 2022, punt 16). Volgens u zou het document dan weer zijn opgesteld in augustus 2021 (volgend verzoek, 10 februari 2022, punt 16). Het is dan ook opvallend dat jullie hieromtrent tegenstrijdige verklaringen afleggen. Mocht de verklaring dateren van augustus 2021 of zelfs van mei 2020 is het bovendien merkwaardig dat jullie ze niet zouden hebben voorgelegd op de zitting bij de Raad die plaatsvond op 24 september 2021. Hoe dan ook is het document louter gebaseerd op

verklaringen van de winkelierster en is het bijgevolg onvoldoende bewijskrachtig om een eerdere beslissing tot ongeloofwaardigheid in uw verzoek te weerleggen.

Voorts dient te worden opgemerkt dat er geen elementen aanwezig zijn om te concluderen dat u louter en alleen op basis van uw verblijf in het buitenland bij een terugkeer naar El Salvador in Vluchtelingrechtelijke zin vervolgd zal worden of een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een in artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet aangehaalde behandeling. U hebt overigens in dit verband zelf geen vrees aangehaald.

Het CGVS benadrukt vooreerst dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming in beginsel op de verzoeker zelf rust. Dit basisprincipe is wettelijk verankerd in artikel 48/6, eerste lid Vw. en wordt uitdrukkelijk erkend door het UNHCR (zie: UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, december 2011, § 196), het Hof van Justitie (HvJ, C-465/07, *Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie*, 2009 en HvJ, C-277/11, *M.M. t. Ierland*, 2012) en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM, *Saadi t. Italië*, nr. 37201/06, 28 februari 2008, § 129 en EHRM, *NA t. Verenigd Koninkrijk*, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 111). Het is derhalve in de eerste plaats uw verantwoordelijkheid en plicht om de gegevens te verstrekken die nodig zijn voor een correcte beoordeling van de feiten en omstandigheden waarop u zich beroept. Dit neemt niet weg dat het Commissariaat-generaal voor de bepaling van de relevante elementen van dat verzoek met de verzoeker dient samen te werken.

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, de COI Focus El Salvador: *Retour au pays après un épisode migratoire* van 13 juli 2021 (beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_retour_au_pays_apres_un_episode_migratoire_20210713.pdf), blijkt dat de voorbije jaren tienduizenden Salvadoranen (gedwongen) terugkeerden naar hun land van herkomst, voornamelijk uit de Verenigde Staten en Mexico. Velen van hen keerden terug na een jarenlang verblijf in het buitenland. Het aantal terugkeerders was de voorbije jaren telkens in stijgende lijn. Uit cijfers van IOM van 2021 blijkt dat de meeste terugkeerders het gebrek aan economische mogelijkheden aangaven als de hoofdrede om te emigreren uit El Salvador. Vanuit België werden er sinds 2015 geen Salvadoranen gedwongen teruggeleid en keerden 304 personen vrijwillig terug naar El Salvador met behulp van IOM en de Dienst Vreemdelingenzaken. Aangezien Salvadoranen visumvrij naar Europa kunnen reizen, komen zij niet in aanmerking voor hulp bij hun re-integratie na terugkeer, op uitzonderingen na. Uit de informatie blijkt tevens dat er ter bevordering van de re-integratie van terugkeerders verschillende programma's en initiatieven aanwezig zijn en aangeboden worden door zowel de Salvadoraanse overheid als verschillende internationale organisaties. Wat betreft de veiligheidssituatie van terugkeerders is er geen systematische opvolging om hun veiligheid te garanderen en is de informatie hierover beperkt omwille van verschillende redenen.

Voorts stellen verschillende bronnen dat Salvadoranen die terugkeren vanuit het buitenland zich fundamenteel in dezelfde omstandigheden bevinden als degenen die niet emigreerden. Het enige verschil is dat een verblijf in het buitenland voor terugkeerders kan leiden tot afpersing door criminele bendes omdat zij beschouwd worden over financiële middelen te beschikken omwille van hun buitenlands verblijf. Hierbij dient bovendien te worden benadrukt dat uit de informatie van de COI Focus El Salvador: *Veiligheidssituatie* van 12 oktober 2020 (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_veiligheidssituatie_20201012.pdf), blijkt dat afpersing een alomtegenwoordig en wijdverspreid fenomeen is waarmee veel Salvadoranen te maken krijgen, ongeacht het beschikken over een migratieverleden. De loutere mogelijkheid om (al dan niet opnieuw) in aanraking te komen met afpersing bij een terugkeer volstaat niet om een reëel risico op het lopen van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet aan te tonen.

Uit de informatie blijkt aldus niet dat er sprake is van een situatie waarbij iedere Salvadoraan die terugkeert naar El Salvador louter omwille van zijn verblijf in het buitenland het risico loopt blootgesteld te worden aan vervolging, dan wel aan een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet kan aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in El Salvador werd de COI Focus El Salvador: Veiligheidssituatie van 12 oktober 2020 (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_veiligheidssituatie_20201012.pdf) en de "UNHCR Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from El Salvador" van maart 2016 (beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/56e706e94.html>) in rekening genomen. Uit deze informatie blijkt dat het geweld in El Salvador wijdverspreid is en wordt gepleegd door georganiseerde misdaadgroepen, de Salvadoraanse politie en de veiligheidsdiensten die hierbij burgers met een bepaald profiel viseren. Dit type geweld heeft bijgevolg geen uitstaan met artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

De georganiseerde misdaad is erg actief in El Salvador en het merendeel van de criminele activiteiten die in het land plaatsvinden is bendegeïmpliceerd. Het geweld wordt er gekenmerkt door gemeenschappelijke criminaliteit, zoals interne afrekeningen tussen georganiseerde misdaadgroepen, moorden, ontvoeringen, drugshandel, en afpersing. Dit gemeenschappelijk crimineel geweld kadert evenwel niet binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c) Vw., met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Bovendien blijkt uit de aard en/of de vorm waarin dit crimineel geweld plaatsvindt dat de slachtoffers van dit type geweld geïmpliceerd worden voor een welbepaalde reden of doel (bv. wraak, losgeld, macht, etc.). Het (crimineel) geweld in El Salvador is dan ook in wezen doelgericht, en niet willekeurig van aard.

Hoewel de situatie in El Salvador zeer precair is, blijkt nergens uit de informatie dat er actueel in El Salvador sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict waarbij de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met een of meer gewapende groeperingen of waarbij twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Er bestaan dus geen zwaarwegende gronden om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in El Salvador een reëel risico lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

Gelet op voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen of feiten aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke documenten.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk in de zin van artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig uw aandacht op het feit dat tegen deze beslissing een schorsend beroep kan worden ingediend overeenkomstig artikel 39/70, 1e lid van de Vreemdelingenwet. Dit beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 10 dagen na de kennisgeving van de beslissing.

Indien u zich echter op het ogenblik van uw aanvraag in een situatie van vasthouding of detentie bevond of ter beschikking was gesteld van de regering dient het beroep ingediend te worden binnen een termijn van 5 dagen na de kennisgeving van de beslissing (artikel 39/57, § 1, 2e lid, 3° van de Vreemdelingenwet samen gelezen met artikel 74/8 of 74/9 van dezelfde wet).

Ik breng de minister en zijn gemachtigde ervan op de hoogte dat er, in het licht van de voorgaande vaststellingen en rekening houdend met alle relevante feiten in verband met de verzoeken om internationale bescherming van betrokkene en met het volledige administratieve dossier, geen element bestaat waaruit kan blijken dat een verwijdering of terughouding van betrokkene naar zijn land van nationaliteit of van gewoonlijk verblijf het non-refoulementbeginsel zou schenden in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet."

2. Over de rechtspleging

Eerste verzoekster, wiens beroep bij de Raad gekend is onder het rolnummer RvV 276 776, is de dochter van tweede verzoekster, wiens beroep bij de Raad gekend is onder het rolnummer RvV 277 010. Beide verzoekende partijen beroepen zich in het kader van hun tweede verzoek om internationale bescherming op dezelfde vluchtmotieven, met name de vermeende problemen met leden van de bende Mara Salvatrucha (hierna: MS) die door hen reeds werden aangevoerd in het kader van hun eerste verzoek om internationale bescherming, en leggen ter staving van hun eerdere verklaringen samen een nieuw stuk

neer. De bestreden beslissingen zijn, wat deze problemen betreft, gebaseerd op dezelfde motieven. Daarnaast haalt eerste verzoekster een eigen element aan, met name haar relatie met een Belg, waaromtrent bijkomend gemotiveerd wordt in de eerste bestreden beslissing. In hun respectieve verzoekschriften voeren de verzoekende partijen inhoudelijk identieke argumenten aan. Gelet op het voorgaande moeten beide zaken, omwille van hun onderlinge verknochtheid, worden samengevoegd.

3. Over de gegrondheid van de beroepen

3.1. De verzoekschriften

3.1.1. In een enig middel voeren verzoekende partijen de schending aan van de artikelen 48/3, 48/4 en 57/6/2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) en van de materiële motiveringsplicht.

De verzoekende partijen halen artikel 57/6/2, § 1, van de Vreemdelingenwet aan, alsook de motieven waarop de adjunct-commissaris-generaal zich steunt om hun volgende verzoeken om internationale bescherming niet-ontvankelijk te verklaren.

De verzoekende partijen wijzen erop te hebben verklaard dat hun problemen nog steeds actueel zijn en dat zij in het kader van hun huidige volgende verzoeken om internationale bescherming het bewijs van hun relaas zoals door hen uiteengezet tijdens hun eerste verzoeken hebben geleverd. Zij verwijzen naar het door hen neergelegde bewijs van de klacht die zou zijn neergelegd bij de politie door de eigenaar van de winkel waar eerste verzoekster onder dwang van een bendelid *renta* zou hebben geëist en de verklaringen die zij hierover hebben afgelegd bij de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: de DVZ). Zij stellen dat zij er alles aan gedaan hebben om nieuwe documenten en bewijsstukken te verzamelen in verband met hun voorgehouden vrees en dat dit absoluut niet evident was, gezien hun moeder/oma hiervoor haar leven riskeerde. Het gaat dan ook niet op om al deze stukken zonder meer van de hand te doen, omdat het kopieën betreft en/of omdat hun eerste verzoeken om internationale bescherming negatief werden afgesloten, aldus de verzoekende partijen.

Zij lichten verder toe dat de klacht werd ingediend in mei 2020 maar dat zij er pas kennis van hebben genomen in augustus 2021.

Zij geven nog aan in het kader van hun tweede verzoek om internationale bescherming te hebben benadrukt dat zij vrezen voor de bendes en absoluut niet kunnen terugkeren naar El Salvador.

Zij menen dat de adjunct-commissaris-generaal bijzonder onzorgvuldig te werk is gegaan en hun ten onrechte de vluchtelingenstatus heeft geweigerd.

De verzoekende partijen zetten verder het volgende uiteen:

“Bovendien kan verwerende partij zich niet langer verschuilen achter het argument dat bendes als een ‘criminele organisatie’ dienen te worden beschouwd en op de manier geen grondig onderzoek te voeren in hoofde van verzoekende partij door te stellen dat haar vrees en problemen met de bendes niet binnen de toepassingsgebied van het Vluchtelingenconventie zouden vallen.

Het recente rapport van NANSSEN bevestigt dat de bendes niet louter als een criminele organisatie kunnen worden bestempeld, zoals verwerende partij dat op heden doet. De situatie is veel complexer dan dat. Hun daden en beweegredenen zijn niet louter van economische aard en er dient te worden nagegaan of er een effectieve bescherming voorhanden in El Salvador tegen de bendes, die weldegelijk als politieke actoren dienen te worden beschouwd die wel degelijk een politieke agenda hebben en activiteiten uitoefenen die normaalgezien door een staat worden uitgeoefend, zoals de illegale belastingsheffing of renta : (eigen onderlijning) (stuk 3 p. 54-56)

“(…)”

Verwerende partij kan zich aldus niet langer verschuilen achter het feit dat de bendes louter als een criminele organisatie dienen te worden aanzien en dat er een individuele en specifieke vrees dient te worden aangetoond.

De verzoekende partij meent dan ook dat de thans bestreden beslissing een schending uitmaakt van de artikel 48/3, 48/4 en 57/6/2 VW.”

Mocht de Raad van mening zijn dat zij niet in aanmerking komen voor de vluchtelingenstatus, zo vervolgen de verzoekende partijen, dan menen zij dat zij minstens in aanmerking komen voor de subsidiaire

beschermingsstatus. Zij betogen dat de (humanitaire) situatie in El Salvador anno 2022 volledig ontspoord is en dat El Salvador gerund wordt door bendes en als een van de gevaarlijkste landen ter wereld wordt gezien. Ter staving hiervan citeren zij uit het artikel *“El Salvador: a country ruled by gangs – a photo essay”* uit The Guardian van 22 november 2019, het artikel *“A Nation Held Hostage”* van Foreign Policy van 30 november 2019, het artikel *“El Salvador’s Bukele deploys military after spike in murders”* van Reuters van 11 november 2021 en het artikel *“El Salvador Police confirm 20 homicides in one day”* van Prensa Latina News van 11 november 2021. Vervolgens wijzen de verzoekende partijen op de noodtoestand die op 26 maart 2022 in El Salvador werd uitgeroepen nadat er op 19 maart 2022 63 mensen door bendelenden werden vermoord. Ter staving hiervan citeren zij uit het artikel *“Meer dan zestig moorden in El Salvador op een dag tijd: noodtoestand afgekondigd”* van HLN van 27 maart 2022.

Zij besluiten als volgt: *“Een dergelijk niveau van geweld is ongezien in El Salvador, dat reeds als één van de meest onveilige landen ter wereld kon worden beschouwd. In het onmogelijke geval de Raad in casu niet overtuigd zou zijn dat de individuele problemen van verzoekende partij een internationaal beschermingsstatuut rechtvaardigen, dan dient toch minstens een hernieuwd onderzoek te gebeuren naar de algemene veiligheidssituatie (onder meer in het licht van deze recente feiten) alvorens er over de subsidiaire beschermingsstatus wordt geoordeeld.”*

3.1.2. Als bijlage aan de verzoekschriften wordt een uittreksel uit de Nansen Note – 2021/2 *“El Salvador – Internationale bescherming overeenkomstig het Vluchtelingenverdrag”*, p. 54-56 (stuk 3) als nieuw stavingstuk gevoegd.

3.2. Nieuwe elementen

Op 29 september 2022 legt de verwerende partij in beide zaken overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid, van de Vreemdelingenwet bij de Raad een aanvullende nota neer waarin wordt gerefereerd aan de COI Focus *“Salvador. Situation sécuritaire”* van 4 juli 2022 en de *“UNHCR Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from El Salvador”* van maart 2016.

3.3. Beoordeling

3.3.1. Artikel 57/6/2, § 1, eerste lid, van de Vreemdelingenwet, in toepassing waarvan de bestreden beslissingen werden genomen, luidt als volgt:

“Na ontvangst van het volgend verzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen of feiten verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek niet-ontvankelijk. In het andere geval, of indien de verzoeker voorheen enkel het voorwerp heeft uitgemaakt van een beslissing tot beëindiging bij toepassing van artikel 57/6/5, § 1, 1°, 2°, 3°, 4° of 5° verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek ontvankelijk.”

Om een volgend verzoek om internationale bescherming ontvankelijk te kunnen verklaren, moeten er dus nieuwe elementen aanwezig zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker om internationale bescherming in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet.

Vooreerst wordt erop gewezen dat de commissaris-generaal in zijn beslissingen van 26 april 2021 in het kader van het eerste verzoek om internationale bescherming van de verzoekende partijen heeft besloten dat geen geloof kan worden gehecht aan hun beweringen als zou een lid van de bende MS eerste verzoekster hebben willen rekruteren en de bende naar haar op zoek zijn. De commissaris-generaal stelde vast dat (i) het niet geloofwaardig is dat bendeleden iemand met het profiel van eerste verzoekster op gedwongen wijze zouden rekruteren, (ii) de geschetste werkwijze van de bende MS niet geloofwaardig is en de verklaringen van eerste verzoekster hierover overigens niet overeenkomen met wat in de klacht werd opgetekend, (iii) aangezien geen geloof wordt gehecht aan de feiten, het evenmin geloofwaardig is dat er foto's van eerste verzoekster circuleren waaruit blijkt dat zij *renta* gaat innen voor de bende, waardoor haar vrees dat zij hierdoor problemen zou krijgen met de politie wordt tenietgedaan, (iv) de moeder van eerste verzoekster, tweede verzoekster *in casu*, tijdens haar interview bij de DVZ verklaarde dat zij niet meer wist door welke bende eerste verzoekster werd lastiggevallen, (v) de uitspraak dat

bendeleden hun eigen woning zouden kunnen innemen omdat zij het land hebben verlaten, louter hypothetisch is, (vi) de door hen neergelegde identiteitsdocumenten hun identiteit bevestigen, die niet ter discussie staat, (vii) het door hen voorgelegde persartikel de algemene situatie in hun land schetst, maar geen betrekking heeft op hun persoonlijke situatie, en (viii) met de bijgebrachte opmerkingen over de notities van hun persoonlijke onderhouden rekening werd gehouden maar deze niet van aard zijn dat ze iets veranderen aan de inhoud van de beslissingen. De Raad heeft deze beslissingen en beoordeling bevestigd in zijn arresten nrs. 261 895 en 261 896 van 8 oktober 2021.

De Raad is niet bevoegd om naar aanleiding van de beoordeling van huidige volgende verzoeken om internationale bescherming de beslissingen met betrekking tot de vorige verzoeken om internationale bescherming van de verzoekende partijen nogmaals te beoordelen in beroep. De Raad heeft immers niet de bevoegdheid om opnieuw uitspraak te doen over elementen die reeds in beslissingen met betrekking tot eerdere verzoeken om internationale bescherming werden beoordeeld en die, gelet op het feit dat de desbetreffende beslissingen niet binnen de wettelijk bepaalde termijn werden aangevochten of een beroep er tegen werd verworpen, als vaststaand moeten worden beschouwd, behoudens wanneer een bewijselement wordt voorgelegd dat van aard is om op zekere wijze aan te tonen dat die eerdere beslissingen anders zouden zijn geweest indien het bewijselement waarvan sprake ten tijde van die eerdere beoordelingen zou hebben voorgelegen. Dit neemt echter niet weg dat hij bij de beoordeling van een volgend verzoek om internationale bescherming rekening mag houden met alle feitelijke elementen, ook met elementen die resulteren uit verklaringen die gedurende de behandeling van een vorig verzoek om internationale bescherming zijn afgelegd.

In het kader van hun huidige (tweede) verzoek om internationale bescherming dient te worden vastgesteld dat de verzoekende partijen blijven vasthouden aan hun eerdere verklaringen dat zij niet naar hun land van herkomst willen terugkeren uit vrees er te zullen worden vermoord door de bende MS omdat eerste verzoekster weigerde haar medewerking te verlenen bij het ophalen van *renta* en tweede verzoekster een klacht indiende bij de politie. Ter staving van hun verklaringen leggen zij thans een verklaring neer van de uitbaatster van de winkel waar eerste verzoekster onder dwang van MS *renta* zou zijn moeten gaan ophalen (administratief dossier (hierna: AD) eerste verzoekster, stuk 5, 'Documenten' en stuk 7, verklaring volgend verzoek, nrs. 16, 19; AD tweede verzoekster, stuk 6, 'Documenten' en stuk 8, Deel DVZ, verklaring volgend verzoek, nrs. 16, 19).

Te dezen dient de Raad in navolging van de adjunct-commissaris-generaal in de bestreden beslissingen vast te stellen dat de verzoekende partijen zich in hun verklaringen louter beperken tot een verwijzing naar de asielmotieven die zij reeds in het kader van hun eerste verzoek om internationale bescherming hebben uiteengezet en dat het simpelweg opnieuw verwijzen naar motieven die in het verleden ongeloofwaardig werden bevonden geen nieuwe element vormt dat de kans op internationale bescherming in hun hoofde aanzienlijk groter maakt.

Met betrekking tot het door hen ter staving van hun verklaringen neergelegde nieuwe stuk, is de Raad in navolging van de adjunct-commissaris-generaal van oordeel dat dit document onvoldoende bewijskrachtig is om de geloofwaardigheid van de verzoekende partijen te herstellen. De adjunct-commissaris-generaal wijst er in de bestreden beslissingen terecht op dat (i) uit het document niet kan worden opgemaakt wanneer de desbetreffende verklaring precies werd opgesteld, (ii) de verzoekende partijen tegenstrijdige verklaringen hebben afgelegd over het moment waarop de verklaring zou zijn opgesteld, (iii) zij deze verklaring niet hebben neergelegd ter terechtzitting van de Raad van 24 september 2021, en (iv) het document louter gebaseerd is op de verklaringen van de winkelierster. De Raad merkt bijkomend op dat de verzoekende partijen geen origineel document hebben neergelegd, maar slechts een fotokopie, waaraan hoe dan ook slechts een beperkte bewijswaarde kan worden verleend, en dat het stuk bovendien een gesolliciteerd karakter heeft, gelet op de verklaringen van eerste verzoekster dat de politie het eind juli of begin augustus 2021 naar haar nonkel stuurde nadat zij in een telefoongesprek met de politie had uitgelegd dat ze een document nodig had voor haar zaak na het negatieve antwoord op haar eerste verzoek (AD eerste verzoekster, stuk 7, verklaring volgend verzoek, nr. 16).

Door in hun verzoekschriften de inspanningen te benadrukken die zij geleverd hebben om nieuwe documenten en bewijsstukken (*sic*) te verzamelen die hun vrees kunnen aantonen en te stellen dat het niet opgaat *"om al deze stukken zondermeer van de hand te doen, omdat het kopieën betreft en/of omdat [hun] eerste asielaanvraag reeds negatief werd afgesloten"* weerleggen de verzoekende partijen geenszins dat de door hen neergelegde verklaring omwille van de hoger aangehaalde pertinente motieven niet opweegt tegen de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid van hun verklaringen. De opmerking dat de klacht zou zijn ingediend in mei 2020, maar de verzoekende partijen er pas kennis van zouden hebben

genomen in augustus 2021, doet geen afbreuk aan voormelde motieven. Zo blijven de verzoekende partijen in gebreke een geldige uitleg te bieden voor hun nalaten het desbetreffende document neer te leggen in het kader van hun beroep tegen de weigeringsbeslissingen genomen op hun eerste verzoek om internationale bescherming, niettegenstaande zij er toen reeds over beschikten.

Waar de verzoekende partijen de adjunct-commissaris-generaal verwijten zich te “*verschuilen achter het argument dat bendes als een ‘criminele organisatie’ dienen te worden beschouwd en op de manier geen grondig onderzoek te voeren in hoofde van verzoekende partij door te stellen dat haar vrees en problemen met de bendes niet binnen de toepassingsgebied van het Vluchtelingenconventie zouden vallen*”, is het de Raad niet duidelijk welke motieven van de bestreden beslissingen zij precies bekritisieren. *Supra* is gebleken dat de verzoekende partijen in het kader van huidige volgende verzoeken om internationale bescherming geen nieuwe elementen aanbrengen die een ander licht kunnen werpen op de eerder gedane vaststellingen met betrekking tot hun vluchtmotieven. Gelet op de vaststaande ongeloofwaardigheid van de door hen aangehaalde feiten, bestaat er *in casu* geen aanleiding om deze feiten te toetsen aan de materiële voorwaarden voor erkenning als vluchteling of toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Het betoog van de verzoekende partijen, onder verwijzing naar het door hen gevoegde uittreksel uit de *Nansen note 2021/2*, dat de bendes in El Salvador als politieke actoren dienen te worden beschouwd en de door hen in dit verband aangevoerde schending van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet zijn derhalve niet dienstig.

De Raad merkt verder op dat de verzoekende partijen volgende motivering in de eerste bestreden beslissing in hoofde van eerste verzoekster geheel ongemoeid laten:

“Wat betreft uw relatie met S(...) G(...) (verklaring volgend verzoek, 10 februari 2022, punt 13) kan er begrip worden opgeworpen voor het feit dat u zich met uw partner in België wil vestigen, doch volstaat dit niet om te besluiten tot het bestaan van een nood aan internationale bescherming in uw hoofde omwille van uw persoonlijke situatie in El Salvador. Er dient te worden gewezen op het feit dat de procedure naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming er niet in ligt om het recht op eerbiediging van het gezinsleven te bevestigen, doch wel om na te gaan of betrokkene bescherming nodig heeft tegen mogelijke vervolgingen in het land van herkomst of gewoonlijk verblijf omwille van de in het Vluchtelingenverdrag van Genève vermelde gronden of ingevolge het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming in geval van een terugkeer ernaartoe. Het principe van “eenheid van familie” staat niet ingeschreven in het Vluchtelingenverdrag, noch in de criteria voor het bekomen van de vluchtelingenstatus of subsidiaire beschermingsstatus vervat in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Elk verzoek om internationale bescherming moet individueel worden onderzocht, waarbij onder andere rekening moet worden gehouden met de persoon van de verzoeker en de specifieke gegevens eigen aan elk dossier. De Vreemdelingenwet voorziet bovendien in de mogelijkheid tot gezinshereniging en in de mogelijkheid om langer dan drie maanden op het grondgebied te verblijven omwille van humanitaire redenen. U dient zich desgevallend dan ook tot de geëigende procedure te wenden om uw verblijf in België in regel te stellen op grond van uw gezinssituatie.”

Bovenstaande motivering is deugdelijk en pertinent en wordt, daar zij door de verzoekende partijen niet wordt betwist, door de Raad overgenomen en beschouwd als zijnde hier hernomen.

De verzoekende partijen laten verder volgende pertinente motieven van de bestreden beslissingen onverlet:

“Voorts dient te worden opgemerkt dat er geen elementen aanwezig zijn om te concluderen dat u louter en alleen op basis van uw verblijf in het buitenland bij een terugkeer naar El Salvador in Vluchtelingrechtelijke zin vervolgd zal worden of een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een in artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet aangehaalde behandeling. U hebt overigens in dit verband zelf geen vrees aangehaald.

Het CGVS benadrukt vooreerst dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming in beginsel op de verzoeker zelf rust. Dit basisprincipe is wettelijk verankerd in artikel 48/6, eerste lid Vw. en wordt uitdrukkelijk erkend door het UNHCR (zie: UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, december 2011, § 196), het Hof van Justitie (HvJ, C-465/07, Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, 2009 en HvJ, C-277/11, M.M. t. Ireland, 2012) en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM, Saadi t. Italië, nr. 37201/06, 28 februari 2008, § 129 en EHRM, NA t. Verenigd Koninkrijk, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 111). Het is derhalve in de eerste plaats uw verantwoordelijkheid en plicht om de gegevens te verstrekken die nodig zijn voor een correcte beoordeling van de feiten en omstandigheden waarop u zich beroept. Dit neemt niet weg dat het Commissariaat-generaal voor de bepaling van de relevante elementen van dat verzoek met de verzoeker dient samen te werken.

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, de COI Focus El Salvador: Retour au pays après un épisode migratoire van 13 juli 2021 (beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador._retour_au_pays_apres_un_episode_migratoire_20210713.pdf), blijkt dat de voorbije jaren tienduizenden Salvadoranen (gedwongen) terugkeerden naar hun land van herkomst, voornamelijk uit de Verenigde Staten en Mexico. Velen van hen keerden terug na een jarenlang verblijf in het buitenland. Het aantal terugkeerders was de voorbije jaren telkens in stijgende lijn. Uit cijfers van IOM van 2021 blijkt dat de meeste terugkeerders het gebrek aan economische mogelijkheden aangaven als de hoofdrede om te emigreren uit El Salvador. Vanuit België werden er sinds 2015 geen Salvadoranen gedwongen teruggeleid en keerden 304 personen vrijwillig terug naar El Salvador met behulp van IOM en de Dienst Vreemdelingenzaken. Aangezien Salvadoranen visumvrij naar Europa kunnen reizen, komen zij niet in aanmerking voor hulp bij hun re-integratie na terugkeer, op uitzonderingen na. Uit de informatie blijkt tevens dat er ter bevordering van de re-integratie van terugkeerders verschillende programma's en initiatieven aanwezig zijn en aangeboden worden door zowel de Salvadoraanse overheid als verschillende internationale organisaties. Wat betreft de veiligheidssituatie van terugkeerders is er geen systematische opvolging om hun veiligheid te garanderen en is de informatie hierover beperkt omwille van verschillende redenen.

Voorts stellen verschillende bronnen dat Salvadoranen die terugkeren vanuit het buitenland zich fundamenteel in dezelfde omstandigheden bevinden als degenen die niet emigreerden. Het enige verschil is dat een verblijf in het buitenland voor terugkeerders kan leiden tot afpersing door criminele bendes omdat zij beschouwd worden over financiële middelen te beschikken omwille van hun buitenlands verblijf. Hierbij dient bovendien te worden benadrukt dat uit de informatie van de COI Focus El Salvador: Veiligheidssituatie van 12 oktober 2020 (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador._veiligheidssituatie_20201012.pdf, blijkt dat afpersing een alomtegenwoordig en wijdverspreid fenomeen is waarmee veel Salvadoranen te maken krijgen, ongeacht het beschikken over een migratieverleden. De loutere mogelijkheid om (al dan niet opnieuw) in aanraking te komen met afpersing bij een terugkeer volstaat niet om een reëel risico op het lopen van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet aan te tonen. Uit de informatie blijkt aldus niet dat er sprake is van een situatie waarbij iedere Salvadoraan die terugkeert naar El Salvador louter omwille van zijn verblijf in het buitenland het risico loopt blootgesteld te worden aan vervolging, dan wel aan een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

Deze motieven vinden steun in het administratief dossier en de informatie waaraan wordt gerefereerd, zijn deugdelijk en pertinent en worden, daar zij door de verzoekende partijen geheel ongemoeid worden gelaten, door de Raad overgenomen en beschouwd als zijnde hier hernomen.

Wat betreft het eventuele risico in hoofde van de verzoekende partijen om bij terugkeer naar hun land van herkomst het slachtoffer te worden van willekeurig geweld in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet, dient te worden gewezen op het volgende.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade omwille van een "ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict".

Hieruit volgt dat enkel wanneer een situatie wordt gekenmerkt door het bestaan van een gewapend conflict én de aanwezigheid van willekeurig geweld, er toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet (zie HvJ 30 januari 2014, C-285/12, *Diakité*, pt. 30; HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, *Elgafaji*, pt. 43).

Gelet op het geheel van de landeninformatie die door partijen ter beschikking werd gesteld, wordt niet betwist dat het bende-gerelateerd geweld in El Salvador wijdverspreid en bijzonder ernstig is. De bendes maken zich schuldig aan crimineel geweld en er is ook politieel geweld dat uitgaat van Salvadoraanse overheden. Verder is er sprake van geweld tussen bendes onderling, enerzijds, en confrontaties tussen bendes en de Salvadoraanse overheden, anderzijds.

De Raad herinnert er in dit opzicht aan dat het begrip 'willekeurig geweld' inhoudt dat het geweld zich kan uitstrekken tot personen ongeacht hun persoonlijke situatie, namelijk dat een persoon kan worden geraakt door het geweld ongeacht zijn/haar persoonlijke omstandigheden (HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, *Elgafaji*, pt. 34; HvJ 10 juni 2021, C-901/19, *C.F. en D.N.*, pt. 26).

Daargelaten de vraag of dit geweld kadert in een binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet, blijkt uit de beschikbare landeninformatie evenwel dat het geweld in El Salvador, hoe wijdverspreid ook, in wezen doelgericht en geïndividualiseerd is.

Dat de situatie in El Salvador zo is dat iedereen het risico loopt om aan geweld te worden blootgesteld, betekent op zich niet dat het geweld dat alomtegenwoordig is in de Salvadoraanse samenleving, daarom willekeurig is. Zo stelt UNHCR dat “*most if not all violence in Salvadorian society is discriminate, targeting specific individuals or groups of individuals for specific reasons*” (UNHCR Guidelines, p. 44-45). Het geweld dat wordt gebruikt door bendes en de Salvadoraanse overheden viseert aldus duidelijk welbepaalde personen of groepen van personen voor een welbepaalde reden of doel, zoals hoger vermeld (COI Focus “*Salvador. Situation sécuritaire*” van 4 juli 2022, p. 15-23; UNHCR Guidelines, p. 28 e.v.).

Het hoge aantal moorden waarin dit geweld resulteert, blijkt dan ook voornamelijk het gevolg te zijn van afrekeningen tussen bendeleden dan wel doelgerichte acties door politie en legereenheden, waarbij alle partijen zich schuldig maken aan buitengerechtelijke executies en buitenproportioneel geweld (COI Focus “*Salvador. Situation sécuritaire*” van 4 juli 2022, p. 9-15).

Nergens uit de landeninformatie blijkt dat het geweld in El Salvador resulteert in een hoog aantal burgerslachtoffers die niet specifiek door dit geweld worden gevisieerd, noch blijkt dat het type wapens dat gebruikt wordt de kans daartoe zou verhogen. Evenmin worden andere methoden of tactieken gebruikt die de kans op dergelijke burgerslachtoffers vergroten of burgers als doel nemen.

De Raad stelt vast dat, ondanks de schade die omstaande derden kan treffen, het geweld in El Salvador aldus doelgericht en niet willekeurig van aard is. Dat het bendegeweld en de campagnes van de Salvadoraanse overheden tegen de bendes soms resulteren in interne ontheemding en beperkte mobiliteit, doet hieraan geen afbreuk.

Het geweld dat de situatie in El Salvador zo kenmerkt moet dan ook veeleer in overweging worden genomen bij een beoordeling in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4, § 2, a) en b), van de Vreemdelingenwet, waarbij het aan de verzoekende partijen is om een gegronde vrees voor vervolging dan wel een reëel risico te concretiseren. In deze optiek moeten de verzoeken om internationale bescherming van jonge vrouwen, minderjarigen, jongeren en kwetsbare personen met verhoogde aandacht worden onderzocht. Uit wat hierboven werd besproken, blijkt echter dat *in casu* geen nieuwe elementen aan de orde zijn of door de verzoekende partijen werden bijgebracht die de kans op erkenning als vluchteling of toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b), van de Vreemdelingenwet aanzienlijk vergroten.

Bij gebrek aan willekeurig geweld in El Salvador, is artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet niet van toepassing.

De verzoekende partijen brengen geen informatie bij waaruit kan blijken dat de inlichtingen waarop bovenstaande analyse is gebaseerd niet langer actueel of correct zouden zijn. De door hen in het verzoekschrift aangehaalde informatie ligt in dezelfde lijn als de informatie waarop de voormelde analyse van de veiligheidssituatie in El Salvador is gesteund.

Uit het enkele gegeven dat er in november 2021 gedurende twee dagen een piek was in het aantal moorden, zoals blijkt uit twee nieuwsartikelen die de verzoekende partijen citeren, kan niet blijken dat het *in casu* om willekeurig geweld gaat.

Waar de verzoekende partijen onder verwijzing naar een ander persbericht opmerken dat op 26 maart 2022 in El Salvador de noodtoestand werd uitgeroepen nadat er 62 moorden op één dag plaatsvonden, tonen zij niet aan dat de situatie in El Salvador dermate gewijzigd zou zijn dat tot een andere conclusie dan hierboven moet worden gekomen. Uit de recente landeninformatie vervat in de COI Focus “*Salvador. Situation sécuritaire*” van 4 juli 2022 blijkt evenmin dat het gelet op de ontwikkelingen volgend op het uitroepen van de noodtoestand niet langer opgaat te stellen dat in El Salvador geen sprake is van willekeurig geweld in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet. De argumentatie in de verzoekschriften dat er, onder meer in het licht van deze recente feiten, een hernieuwd onderzoek naar de algemene veiligheidssituatie dient te gebeuren, kan dan ook niet worden gevolgd.

3.3.2. Uit het voorgaande blijkt dat de verzoekende partijen niet aannemelijk maken dat de adjunct-commissaris-generaal op basis van een niet-correcte feitenvinding of op kennelijk onredelijke wijze tot de

bestreden beslissingen is gekomen. De schending van de materiële motiveringsplicht, in het licht van artikel 57/6/2, § 1, van de Vreemdelingenwet, kan niet worden aangenomen.

3.3.3. In zoverre de verzoekende partijen de adjunct-commissaris-generaal een gebrek aan zorgvuldigheid verwijten in het onderzoek van hun huidige volgende verzoeken om internationale bescherming, moet worden vastgesteld dat het zorgvuldigheidsbeginsel de (adjunct-)commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te steunen op een correcte feitenvinding. Uit de administratieve dossiers blijkt dat de verzoekende partijen bij de DVZ de kans kregen om hun verklaringen met betrekking tot de nieuwe elementen in het kader van hun huidige (volgende) verzoeken toe te lichten en nieuwe documenten voor te leggen. De beslissing om de verzoeker die een volgend verzoek indient al dan niet persoonlijk te horen, behoort tot de soevereine appreciatiebevoegdheid van de (adjunct-)commissaris-generaal luidens artikel 57/5ter, § 2, 3°, van de Vreemdelingenwet.

De Raad stelt verder vast dat de adjunct-commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissingen heeft gesteund op alle gegevens van de administratieve dossiers, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van de verzoekende partijen en op alle dienstige stukken. Dat de adjunct-commissaris-generaal niet zorgvuldig tewerk is gegaan kan derhalve niet worden bijgetreden.

3.3.4. Gelet op het geheel van wat voorafgaat, treedt de Raad de adjunct-commissaris-generaal bij waar deze besluit dat de verzoekende partijen geen nieuwe elementen aanbrengen die de kans aanzienlijk groter maken dat zij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet in aanmerking komen.

Bijgevolg heeft de adjunct-commissaris-generaal in de bestreden beslissingen in hoofde van de verzoekende partijen terecht besloten tot de niet-ontvankelijkheid van de huidige (volgende) verzoeken om internationale bescherming.

3.3.5. Waar de verzoekende partijen “[u]iterst subsidiair” vragen om de bestreden beslissingen “*ingevolge artikel 39/2 § 1, 2° Vreemdelingenwet te vernietigen teneinde het CGVS toe te laten de nodige bijkomende onderzoeksmaatregelen te nemen en een nieuwe beslissing te nemen*”, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft om de beslissingen van de (adjunct-)commissaris-generaal houdende een niet-ontvankelijk verzoek (volgend verzoek) te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, § 1, eerste lid, 2°, van de Vreemdelingenwet. Zoals blijkt uit wat voorafgaat, tonen de verzoekende partijen echter niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissingen die door de Raad niet kan worden hersteld, noch tonen zij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen. De verzoeken tot vernietiging kunnen bijgevolg niet worden ingewilligd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De zaken met rolnummers X en X worden gevoegd.

Artikel 2

De beroepen worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negen november tweeduizend tweeëntwintig door:

dhr. S. WILLAERT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

S. WILLAERT